

Pressi- ja teabeosakond

Euroopa Liidu Kohus
PRESSITEADE nr 201/21
Luxembourg, 11. november 2021

Kohtuotsus (kohtuasi C-214/20)
Dublin City Council

Euroopa Kohus täpsustas mõiste „tööaeg“ ulatust valveperioodi korral väljakutsevalve raames

Reservpäästja MG, kelle on osalise tööajaga tööle võtnud Dublin City Council (Dublini linnavolikogu), töötab valveperioodide kaupa väljakutsevalve raames päästedeepoos, kus ta saab väljaõpet. Ta peab osalema 75% selle päästedeepoo väljakutsetes, ülejäänud päästeoperatsioonidest ei pea ta osa võtma. Valveperioodidel ei pea MG viibima kindlaksmääratud kohas, kuid päästeoperatsioonile väljakutse korral peab ta jõudma depoosse hiljemalt kümne minuti jooksul. Valveperiood väljakutsevalve raames kestab põhimõtteliselt seitsmel päeval nädalas 24 tundi ööpäevas ja katkeb vaid puhkuse ajaks ja juhul, kui MG annab ette teada, et ta ei osale väljakutsetes.

MG-l on siiski lubatud tegeleda kutsetegevusega, kui see ei ületa keskmiselt 48 tundi nädalas. Ta töötab omal käel taksojuhina.

MG leidis, et valvetunnid tööandja heaks tuleb kvalifitseerida „tööajaks“ liri seaduse tööaja korralduse kohta ja direktiivi 2003/88¹ tähenduses, ning esitas sellekohase nõude Workplace Relations Commissionile (töösuhete komisjon, Iirimaa). Kuna see nõue jäeti rahuldamata, esitas ta kaebuse Labour Courtile (töökohus, Iirimaa), eelotsusetaotluse esitanud kohtule.

MG märkis, et ta peab olema alati valmis häirele kiiresti vastama, mis takistab perekonna- ja sotsiaalses elus vabalt osalemist ning ka tema kutsetegevust taksojuhina. Kehtestades iganädalase seitsmepäevase ööpäevaringse valveaja ja keeldudes sellest, et valveaeg kuulub tööaja hulka, rikub Dublini linnavolikogu igapäevase ja iganädalase puhkeaja ning maksimaalse iganädalase tööaja norme.

Töökohtu eelotsusetaotluse alusel tehtud otsuses täpsustas Euroopa Kohus seda, millal tuleb valveperioodid väljakutsevalve raames kvalifitseerida „tööajaks“ direktiivi 2003/88² alusel.

Euroopa Kohtu hinnang

Euroopa Kohus tuletas kõigepealt meelde, et direktiivi 2003/88 artikli 2 punktis 1 toodud mõiste „tööaeg“ hulka kuuluvad kõik valveperioodid, sealhulgas väljakutsevalve raames tehtud valved, mille jooksul töötajale seatud piirangud on oma iseloomult sellised, mis mõjutavad objektiivselt ja väga oluliselt töötaja võimalust sel ajavahemikul vabalt kasutada aega, mille jooksul tööandja tema tööalaseid teeneid ei vaja, ja pühendada see aeg oma isiklikele huvidele³.

Seejärel andis Euroopa Kohus eelotsusetaotluse esitanud kohtule juhised selle kohta, kuidas hinnata, kas MG-le on seatud sellised suuremad piirangud.

¹ Euroopa parlamendi ja nõukogu 4. novembri 2003. aasta direktiiv 2003/88/EÜ tööaja korralduse teatavate aspektide kohta (ELT 2003, L 299, lk 9; ELT eriväljaanne 05/04, lk 381).

² Direktiivi 2003/88 artikli 2, punkt 1.

³ 9. märtsi 2021. aasta kohtuotsus Stadt Offenbach am Main, [C-580/19](#) (vt [pressiteade nr 35/21](#)).

Selle kohta märkis Euroopa Kohus, et MG-le antud võimalus tegeleda valveperioodidel muu kutsetegevusega on oluline märk sellest, et väljakutsevalve kord ei sea sellele töötajale suuremaid piiranguid, mis mõjutaksid väga oluliselt tema ajakorraldust, kui selgub, et tema töölepingust, kollektiivlepingutest ja liri õigusnormidest tulenevad õigused ja kohustused on korraldatud viisil, mis võimaldab suure osa kestel neist perioodidest tegelikult selle kutsetegevusega tegeleda.

Sellised asjaolud, nimelt et MG ei pea ühelgi hetkel valveperioodi jooksul viibima kindlas kohas, ta ei pea osa võtma kõikidest oma päästetepoo väljakutsetest, üks neljandik väljakutsetest võib toimuda ilma tema osavõtuta, ja et tal on lubatud tegeleda muu kutsetegevusega, võivad kujutada endast objektiivseid tegureid, mille põhjal võib asuda seisukohale, et ta võib enda isiklikes huvides tegeleda nende perioodide jooksul muu kutsetegevusega ja pühendada sellele suure osa sellest ajavahemikust, kui väljakutsete keskmine sagedus ja kestus ei takista tegelikult kutsetegevust, mida on võimalik kombineerida reservpäästja tööga.

Korralduslikke raskusi, mis võivad tuleneda asjaomase töötaja tehtud valikutest, näiteks elukoha või muu kutsetegevuse asukoha valik, mis võib olla kaugemal või lähemal kohale, kuhu ta peab nõutud aja jooksul reservpäästjana jõudma, ei saa arvesse võtta.

Seega jõudis Euroopa Kohus järeldusele, et direktiivi 2003/88 artikli 2 punkti 1 tuleb tõlgendada nii, et reservpäästja selline valveperiood väljakutsevalve raames, mille ajal see töötaja tegeleb tööandja loal omal käel kutsetegevusega, kuid peab häire korral jõudma oma päästetepoosse hiljemalt kümne minuti jooksul, ei ole „tööaeg“ selle sätte tähenduses, kui kõikidele käesoleva asja asjaoludele antavast hinnangust nähtub, et sellele töötajale nimetatud perioodil seatud piirangud ei ole sellised, mis mõjutaksid objektiivselt ja väga oluliselt tema võimalust sel ajavahemikul vabalt kasutada aega, mille jooksul tema kui reservpäästja tööalaseid teeneid ei vajata.

MÄRKUS: Eelotsusetaotlus võimaldab liikmesriikide kohtutel taotleda kohtuvaidluste lahendamisel Euroopa Kohtult liidu õiguse tõlgendamist või liidu õigusakti kehtivuse üle otsustamist. Euroopa Kohus ei lahenda siseriiklikku kohtuvaidlust. Kohtuasja lahendamine kooskõlas Euroopa Kohtu otsusega on siseriikliku kohtu ülesanne. Euroopa Kohtu otsus on ühtlasi siduv ka teistele siseriiklikele kohtutele, kes lahendavad sarnast probleemi.

Ajakirjandusele mõeldud mitteametlik dokument, mis ei ole Euroopa Kohtule siduv.

Otsuse [terviktekst](#) on CURIA veebilehel alates selle kuulutamise päevast.

Täiendavat teavet annab Gitte Stadler, ☎ (+352) 4303 3127